Ч. 139 (14.037). Львів, середа 29. травня 1935. Poсztowa opłate opłacono ryczałtem. Рік LVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. — Конто почт. щадн. 504·060. 143.322. — Адреса для телеграм: „Діло", Львів. — Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед полуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 15·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „

ЗА ГРАНИЦЕЮ: в Америці 1 доляр, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. „ Друкарні: 29-26. — В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. — ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Надзвичайна сесія сойму 4. червня.

Конституційні групи ББ кінчать уже наради над новою виборчою ординацією до сойму і до сенату і над проектом закону про вибір президента. Від вівтірка будуть радити ще конституційні групи над устійненням тексту згаданих проектів. В суботу 1. червня ц. р. відбудеться пленарне засідання клюбу ББ під проводом прем. Славека. На цьому засіданні зреферує оба проекти виборчої ординації до сойму і до сенату пос. Подоський, проект вибору президента віцемаршал Цар.

Сойм скличуть на надзвичайну сесію на 4. червня ц. р.

Військове летунство загрозою Европи.

ЛЬОНДОН, 28. 5. ПАТ. Вчора віцепрем. Болдуін виголосив велику промову на публичних зборах в Льондоні про збірну безпеку. Болдуін заявив, що Европа виступить рішуче проти війни. І якщо якабудь держава, розпічне війну, цю державу вважатимуть напасником і проти неї виступлять інші держави, щоб приневолити державу напасника перервати війну. Цю ідею здійснив льокарнський договір. Тепер наші зусилля зводяться до того, щоб поширити рамці цього договору і підписати спеціяльний летунський пакт, який доведе до обмеження зброєнь. Причиною страху в Европі не є тепер вже армія ні маринарка, але військове летунство. Обмеження або припинення летунських зброєнь є дуже важливою проблемою. Треба дуже багато часу, щоб змобілізувати армію, але зате не треба багато часу, щоб змобілізувати летунство. Зменшення летунських сил навіть при доволі високім паритеті припинилоб перегони зброєнь у летунстві. Далі віцепрем. Болдуін висловив жаль, що Злучені Держави не є членом Ліґи Націй і вияснив, чому В. Британія мусіла збільшити свої летунські сили. Тепер трапляється найкраща нагода, щоб розглянути справу летунства. Покищо нема ніодного народу в Европі, який не хотів би вжити всіх своїх зусиль, щоб побороти труднощі, які виринають перед ним. Тому необхідним є конференція представників великих держав, щоб довести до обмеження або припинення деяких зброєнь. Головним завданням британського уряду вдержати за всяку ціну безпеку британських островів і гармонійну співпрацю з усіми народами, щоб довести до зменшення зброєнь та запевнити безпеку европейським народам.

Чергова поразка през. Рузвельта.

ВАШИНҐТОН, ПАТ. Найвищий трибунал рішив одноголосно, що повновласти, які признав конґрес през. Рузвельтові з уповажненням створити „Найру" суперечать постановам конституції. Трибунал рішив, що кодекси, які накинула „Найра" приватному промислові з метою управильнити умовини праці і платень, теж суперечать постановам конституції. Провідник „Найри" Річберґ відмовився дати журналістам якінебудь вияснення. В урядових колах вважають це рішення повною поразкою уряду.

ГОЛОСИ АНҐЛІЙСЬКОЇ Й АМЕРИКАНСЬКОЇ ПРЕСИ.

ЛЬОНДОН, 28. 5. ПАТ. Анґлійська преса прикладає велике значіння до вчорашнього рішення найвищого трибуналу у справі „Найри". Преса пише, що през. Рузвельтові не залишиться нічого іншого як предложити конґресові деякі зміни в теперішнім законі про орґанізацію „Найри", щоб узгіднити його з конституцією і не паражувати на майбутнє на такі прикрі несподіванки. Преса підкреслює, що рішення трибуналу є великим захитанням авторитету през. Рузвельта та ослаблює його становище на майбутнє.

НЮ ЙОРК, 28. 5. ПАТ. Дирекція щоденника „Ню Йорк Геральд Трібюн" доручила здіймити зі свого будинку емблеми „Найри", щоб солідаризуватись з рішенням найвищого трибуналу в справі „Найри". „Ню Йорк Таймс" пише, що рішення трибуналу сходиться з переломом публичної опінії до през. Рузвельта.

ВАШИНҐТОН, 28. 5. ПАТ. По нараді з през. Рузвельтом провідник „Найри" Річберґ заявив, що згідно з рішенням найвищого трибуналу негайно припинять виконання постанов кодексів „Найри".

Пять міліярдів внутрішньої позички.

ВАШИНҐТОН, ПАТ. Секретар скарбу Морґентав оголосив, що в найближчому часі появиться емісія 3 прц. облігацій на загальну квоту 5 міліярдів долярів. Облігації будуть платні в 1946. р. Одночасно з емісією 5 міліярдів долярів кружляють поголоски про нову інфляцію доляра у Злучених Державах. Одночасно слід підкреслити, що новий банковий закон, який прийняла палата послів, дає змогу льокувати в банках державні папери.

Дальша інфляція доляра.

НЮ ЙОРК, ПАТ. Преса пише про можливість дальшої інфляції доляра. Вправді през. Рузвельт є рішучим противником інфляції у формі друкування банкнотів у більшій кількости, але в конґресі є великий гурт прихильників емісії банкнотів без покриття і за ухваленням проєкта законів, після прийняття яких збільшилась би емісія банкнотів. Крім того істнує інша небезпека. Банки в Злучених Державах мають надвишку коло 2 міліярди долярів, яких не можуть нікому позичити, бо тяжко знайти солідних довжників. Ці запаси є теж великою потенціяльною силою за введенням кредитової інфляції.

Як виглядатиме новий британський кабінет.

ЛЬОНДОН, 28. 5. ПАТ. Анґлійська преса пише, що зміна британського кабінету відбудеться ще при кінці чергового тижня. Премієром буде Болдуін, його заступником міністер Саймон. Мекдональд буде льордом приватної печатки і буде засідати в кабінеті. Іден буде міністром закордонних справ і ввійде до кабінету. Міністер копалень Бровн буде міністром праці, теперішній міністер праці Стенлей буде міністром освіти. До кабінету ввійде теж син Мекдональда 34-літній Мелькольм, який буде міністром кольоній. Лістер буде міністром летунства.

Залізнича катастрофа коло Харкова.

27 ОСІБ РАНЕНИХ.

МОСКВА, 28. 5. ПАТ. На залізничому шляху між Ростовом і Харковом особовий поїзд убав з насипу внаслідок неправильного наставлення зворотниці. 27 осіб ранених.

Наша передвоєнна політика й Англія.

Відвідини Сетона Вотсона у Львові.

Два англійські імена вяжуться дуже тісно з історією розгрому Австро-Угорщини. Є ними довоєнний англійський кореспондент у Відні Стід і дослідник славянської проблеми у довоєнній Австро-Угорщині, зокрема у самій Угорщині, д-р Сетон Вотсон, що писав під псевдонімом Скотус Віятор. З військовою справою не мали вони оба нічого спільного і не мали безпосереднього впливу на рішення Англії у перших днях серпня 1914 р. щодо її участи у світовій війні на боці Франції і Росії проти Німеччини і Австро-Угорщини. Були це незвичайно бистрі обсерватори подій в Австро-Угорщині в останніх довоєнних роках і свої помічення подавали до прилюдного відома, Стід як публіцист в англійській пресі, Скотус Віятор в окремих студіях. Вони оба мали рішальний голос як безсумнівні знавці австро-угорської проблеми в міністерстві закордонних справ у Льондоні. Це доказали воєнні і повоєнні політичні події, особливо в часі мирової конференції, коли на руїнах Австро-Угорщини, а по части і Росії, творилися нові державні організми.

Ролі Стіда і Сетона Вотсона були поділені. Стід цікавився головно Австрією, коли Сетон Вотсон пильно стежив за національним питанням в Угорщині і на Балкані. Президент Чехословаччини д-р Т. Г. Масарик часто згадує у своїх спогадах Стіда, як великого приятеля чехів і чеської державної самостійности; для цієї справи положив справді історичні заслуги. Всюди, де тільки могло дійти його могуче слово, виступав Стід в обороні чеської державної самостійности і де тільки міг, допомагав проф. Т. Г. Масарикові у його заходах у часі його воєнної політичної еміграції у самій Англії і в інших державах. Оцінюючи ці великі заслуги Стіда для чеського народу, Масарик називає його слушно співтворцем чесько-словацької держави, якого імя буде трівко з нею звязане. На жаль, наша довоєнна Укр. Парляментарна Репрезентація у Відні — наскільки знаю — не зацікавилася зовсім особою англійського кореспондента у Відні п. Стіда і не навязала з ним ближчих взаємин. Можливо тому, що наші тодішні парляментарні керманичі були під непереможним впливом пок. Миколи Василька у справах закордонної політики, а Василька вважав політичний світ — у цьому і віденські кореспонденти впливових закордонних часописів, виключно за маклера австрійського уряду. Зрештою віра як не у всемогучість Австрії, то в доцільність і потребу її істнування була тоді загальна серед нашого громадянства в Австрії, то й не диво, що і політичні його керманичі не кидали свого зору далеко поза австрійські кордони.

Проф. Сетон Вотсон вже з титулу свого фаху, учений у питаннях практичної політики не впливав тоді безпосередньо на хід політичної тактики англійського міністерства закордонних справ. Збирав тоді всесторонній матеріял для акту обвинувачення угорського уряду в його екстермінаційній політиці супроти немадярських народів. Свої перші кроки бистрого обсерватора дослідника розпочав Сетон Вотсон від Відня і вислідом його студій появилася в 1907 р. його перша праця „Майбутність Австро-Угорщини", що свого часу мала чималий розголос у політичному світі. З Відня перенісся Сетон Вотсон

до Будапешту. І там як у Відні студіював він на університеті і вивчив незнану англійцям мадярську мову, а крім неї московську, як ключ до російської політики серед славян і сербсько-хорватську. Пильно цікавився вже тоді і словаками, а теж подекуди долею чи властиво недолею наших земляків на Закарпатті. Навязав він і особисті зносини зі славянськими діячами в Угорщині, від яких мав безпосередній матеріял щодо їх становища в угорській державі. Ці досліди дали нову студію „Расова проблема на Мадярщині" (1908) та „Південно-славянське питання і габсбурська монархія" (1911). Обі студії не були дуже приємні ні для мадярів і їх внутрішньої національної політики, ні для керманичів австроугорської політики на Балкані, що йшла в цілости під кутом інтересів Мадярщини.

Нині проф. Сетон Вотсон, один з нечисленних людей з авторитетним голосом в англійському міністерстві закордонних справ у політичних справах славянства, як член Англ.-Українського Клюбу в Льондоні зможе нам віддати великі політичні послуги, може хоч у дечому подібні як колишні заслуги Стіда для чехів.

Варт при цьому згадати про першу стрічу проф. Сетона Вотсона з галицькими українцями. Було це в червні 1914 р. у Львові. Приїхав до Львова гурток англійських журналістів, між ними і Рафалович, з походження російський жид, що видав гарну книжку про Україну. Хотіли познайомитися ближче з нашими відносинами. Цікавило їх передовсім наше становище до поляків і до москалів. Звернулися вони до мене як тодішнього секретаря Народнього Комітету і я постарався облекшити їм їхню місію, запізнав їх з нашими передовими діячами, з нашою пресою і нашими установами у Львові і дещо на провінції та влаштував більші сходини представників нашого громадянства при вечері в „Народній Гостинниці" у Львові.

Зовсім окремо і без ніякого звязку з приїздом згаданого гуртка приїхав у червні 1914 р. — тільки не рівночасно — до Львова проф. Сетон Вотсон і побув тут майже тиждень. Підчас його побуту у Львові мав я з ним кілька разів довші розмови на тему наших тодішніх національно-політичних відносин і нашого становища до Австро-Угорщини, Росії і до польського питання. Цікавило його дуже москвофільство в Галичині, відношення наших і москвофільських сил у краю та сила і становище українського громадянства за Збручем на випадок воєнного конфлікту між Австро-Угорщиною і Росією. Від себе розказав мені проф. Сетон Вотсон дещо про закарпатських українців, яким дуже співчував і яких уважав за пропащих, якщо і надалі залишиться там мадярський режім. На українську справу в цілости дивився скептично з огляду на нашу дуже маленьку національну свідомість і активність на Наддніпрянщині, брак свідомої української інтелігенції і повну відсутність державницьких змагань. Радив ближче зацікавитися словаками й українцями на Мадярщині, а навіть сербо-хорватами, навязати з їх діячами особисті звязки, передовсім з нашими сусідами словаками і з нашими земляками на Закарпатті. Подав мені навіть деякі адреси поодиноких діячів і радив звязатися з ними ще в часі ферій, бо це може нам колись стати в пригоді. А був це час, коли ми про Угорську Україну знали у Львові дуже небагато і знали з імени всього кілька одиниць як д-ра Стрипського, д-ра Бращайка і двох-трьох священиків, що побували у Львові. Я і мав намір покористуватися порадою і вказівками проф. Сетона Вотсона і в серпні 1914 р. виїхати на тиждень-два на Мадярщину, головно на наше Закарпаття. Одначе невдовзі вибухла світова війна і мої наміри не здійснилися.

В часі свого побуту у Львові проф. Сетон Вотсон зазнайомився теж з представниками і керманичами нашого громадянства. Відвідав голову Укр. Парляментарної Репрезентації д-ра Костя Левицького, говорив з ним довше, а навіть дав йому на спомин свої твори в німецькій мові. Був у редакції „Діла", у „Народньому Комітеті", в деяких наших найважніших установах і музеях, був і у св. Юрі і взагалі старався пізнати нас можливо якнайосновніше. У його честь влаштовано окрему вечеру в ресторані Левицького (давніше Лясоцького) при вул. Рутовського. Були там: пос. д-р Кость Левицький, пок. пос. Іван Кивелюк, пок. радник Юліян Січинський, пос. д-р Льонгин Цегельський, з редакції „Діла" д-р Михайло Лозинський, д-р Василь Панейко, М. Рудницький як знавець західньо-европейських мов і ще хтось, — кого я певне сьогодні призабув. І там говорилося про наші національно-політичні справи і наші сподівання, що їх уважно слухав учений англійський обсерватор. На присутніх зробив він якнайліпше враження і неодин з них пізніше про нього згадував.

З проф. Сетоном Вотсоном бачився я ще раз і після згаданої вечері. Згадував мені тоді, що в часі свого побуту у Львові відвідав теж і поляків — мешкав у готелі Жоржа, — а саме говорив з провідниками польської народової демократії і польських соціялістів. Що від них чув, зокрема про нас, я очевидно не розпитувався.

На кінці ще одно порівнання. В часі всеславянського конгресу академічної молоді в Празі з кінцем червня 1908 р. мав я нагоду говорити кілька разів з теперішнім президентом Чехословаччини проф. Томою Масариком на тему наших національно-політичних змагань. На цьому конгресі, якого дуже пильним слухачем і обсерватором був проф. Т. Масарик, мав я реферат про положення українців в Австрії і їхні національно-політичні і культурні змагання (між ін. порушив я і справу українського університету у Львові). Дещо пізніше мав я мати окремий реферат про положення українців в Угорщині.

Подібні реферати про положення своїх націй в Угорщині мали виголосити представники словацького, хорватського і сербського студентства і такі реферати вони заздалегідь зголосили. Багато мороки мав тоді проф. Іполит Бочковський, що на конгресі був незрівнаним перекладчиком на чеську мову всіх нечеських промовців. З усіх славянських мов найбільше зрозумілою для учасників і представників преси була наша українська мова, яку майже в цілости розуміли і ті славяни, що крім своєї, не знали іншої славянської мови. Зближався останній день конгресу, а що була ще ціла низка інших рефератів, доручено мені замість чотирьох виголосити один спеціяльний реферат про положення всіх славянських народів в Угорщині і про екстермінаційну політику Угорщини супроти них. Такий реферат я мав і про нього подала преса обширне звідомлення. Невдовзі по виголошенні згаданого реферату мав я нагоду довше говорити з проф. Т. Масариком, що чув оба мої реферати, на тему наших національно-політичних змагань. Наш безсумнівний прихильник, проф. Масарик, ставився до наших змагань і дальше ідучих досягнень у найближчій майбутності доволі скептично, саме менше-більше з тих самих причин, як це шість літ пізніше висказався проф. Сетон Вотсон у розмові зі мною.

На жаль, наша революційна історія оправдала багато скептицизм обох учених.

Д-р Степан Баран.

Політична подорож мін. Геса до Скандинавії.

МОСКВА, ПАТ. Большевицька преса подає голоси закордонної преси про поїздку прем. Ґерінґа до Будапешту і задуману подорож мін. Геса до скандинавських держав.

ГЕРМАН ШТЕР 8)

ҐОНТАР.

Бо, як він міг знати, що до ґонтаря повернуло його загублене життя? Воно виявлялося в голосних вигуках, в міцній, певній ході; у свобіднім, буйнім погляді. — Франц піднімав палицю вище як звичайно й сильніше вдаряв нею об землю.

Його душа була схвильована, наче розбурхане море.

А коли пів години пізніше, він, як звичайно, сидів на твердій бельці й своїм ножем стругав широкі, кучеряві гиблівки та коли обняло його в стодолі мрячне світло й самота, трохи вспокоївся й почав роздумувати, як це властиво сталося, що це загублене життя зза девятої шкіри ще раз у нім пробудилося.

Ніщо інше лише цьому винна весна.

Все так із ним бувало: як весняні вітри порозганяють зимові мряки з далеких верхів гір, а крізь глибокий яр видно невиразні простори долин, в ньому глибокий біль прокидається, займаючи місце звичайного, спокійного отупіння. Однак це було лиш безсильне роздумування над сумними обставинами його невідрадного становища. Родилася лише наново його нерішучість, його болюче невдоволення.

Відчував в травні, що в його тілі кружляють нові сили. Однак ця сила лише придавлювала його, як прикре потвердження його немочі.

— Га, ви слабі, вісохлі старці, як вам добре! Моя сила, це моя нещастя!

Бо ніяке рішення, що звільнило би його, не сотрясло тою силою, ніякий плян не проводив нею. Життя, дійсне життя з його надіями та бажаннями пішло в гріб разом з його дружиною. Його мужеська душа втікла з тіла разом з гарячим віддихом жаху в хвилині, коли побачив свою дружину мертвою.

Прийшлося лише тупо животіти й чекати на смерть.

Однак цієї весни біль став допікати більш, як звичайно. Головно одна подія вказувала на це ясно.

Одної неділі дивився рано крізь своє мале віконце на дорогу. Здебільша не йшов туди ніхто впродовж цілих дванацяти годин дня. Однак дивитися на сліди ледви ще видні в піску на доріжці є всетаки розривкою. Можна видумувати всякі історії.

Так і він дивився на дорогу й читав зі слідів. Властиво він не робив цього сам з власної волі, але щось у його душі наказувало, поглянути на світ „у життя", у світло; тоді позбудеться того враження, що якісь невидні пястуки стискають ззаду його голову.

З трудом вичитав з них історію.

Посередині доріжки біліли в рівній віддалі сліди, втиснені неуважно в глибокий пісок. Все довга, вузька стопа й заглиблення, що походило від руху пальців.

„Га-га", заговорили думки старого, до невдарних слідів. „Думаєш, рибко, що Господь каже рости шишкам для всіх так, як у небі. Ну, так, так! — Але не треба було так багато їх красти з дерева, що аж розсувалися тобі ноги під тягарем.

— Ти могла два рази по них прийти. — Враз задзвонили під горою ніжні молоді голоси. Плили скоро щораз ближче й за хвилину видно було на горі чотири дівчатка у барвистих суконках.

— Оттут будете мати з чого пекти бабки, тут пісочок білий, мов мука.

Діти заметушилися. Врадувані вигукують весело й не запримічують старого.

Зараз розділили ролі між себе. Одна може семилітня дівчинка робить патичком масло в піску, якась труба, мов кулька, мала смарує бляху на тістечка й водить старанно ручкою по камінчиках. Інша знову місить тісто.

Господиня, ясноволосе дівчатко з хати Гавіґа, сидить при печі, оперши на руках невинне, всміхнене личко. Її темноголубі очі сяють щастям.

Як ця громадка ґуде, сміється, свариться й розумно говорить... Однак старому ґонтареві не тає серце від такої милої картини. Вид дітей був йому нестерпний, а всеж стежить уважно за кожним рухом малих рук, за кожним кроком швидких ніжок, — підчас того переходить його невдоволілля в муку. Вибігти, вхопити такого смаркача й потрясти ним — потрясти — щоби — щоби Вкінці стало йому так боляче, що мусів крикнути. — Його шерсткий голос упав у розбавлену громадку дітей. Вони розскочилися й зникли.

Однак, коли дорога була знову порожня й ніхто на ній не бавився, лише тихе недільне світло сонця, відчув цілу порожнечу свого життя, свою самітність, свою тугу так глибоко, як ще ніколи досі.

Картина розбавлених дітей залишилася у ньому мов ясне полумя.

На тім блискучім тлі бачив у своїх гірких роздумуваннях в цілою болісною докладністю всю невдячність, жорстокість, цілу свою самотність, все те, чим його господарі зломили йому життя.

Тисячу розгубленими голосами домагалася його розхитана, втомлена душа, якогось кінця.

І весна принесла йому спасення.

Коли сонце підносилося щораз вище, хмари тікали щораз дальше; ціла природа прибралась у кольори, а спів птиць став більше пристрасний; вкінці добулася з мертвого отупіння його душі, перший раз ясно зображена, туга. Вчора ввечір, як він вертався до дому, він висказав її зорям.

Усе це перекочувалося перед внутрішнім зором старця, мов низка незрозумілих картин, а їхній помотаний зміст тратив щораз більше свою мрячність і переходив у настрій тихого спокою

(Далі буде.)

Роля німців у Ч. С. Р.

Враження й настрої після виборчої перемоги Конрада Генляйна.

Прага, травень 1935.

Як випали вибори до чехословацького народнього представництва, читачі вже знають зі статтей „Діла". Їх вислід поданий зовсім точно, а наші передбачування, що ці вибори не принесуть істотних змін в дотеперішнім укладі політичного життя Чехословаччини, в загальному сповнилися.

Одначе тільки настільки, наскільки йде про чехословацькі партії. Бо що торкається виборчого висліду для німецького табору, то такого висліду не сподівався взагалі ніхто в Чехословаччині. Величезна перемога Генляйнівської партії — це просто сензація. Сорокчотирма здобутими мандатами, що вийшли з 1.250.000 голосів і розгромом дотеперішніх активістичних німецьких партій, що співпрацювали з урядом, Генляйн досягнув своєї мети: сконсолідував німецький табор у Чехословаччині під гаслом „тотальности" німців у цій країні.

Нема де правди діти, що ця перемога Генляйна мусить мати свій вплив на дотеперішній уклад політичного життя Чехословаччини. На сам склад коаліції і на її еманацію, на міністерський кабінет, вона не буде мати якогось надзвичайного впливу, окрім хіба деяких труднощів при самому складанні коаліції. До коаліції і до влади судето-німецька партія не піде, її не візьмуть. Замість неї візьмуть кого іншого, хочаб це навіть вимагало деяких уступок та концесій.

Та з другого боку не можна заперечити, що перемога Генляйна може мати вплив не лиш на настрій народніх мас чсл. республики — деякі прояви цього вже даються завважити, — але вона може вплинути і на деякі зміни вирішних державних чинників супроти німецької меншини взагалі. З цієї точки погляду перемога Генляйна несе з собою багато негативного, і може й небезпечного як для самих чеських німців, так і для чехословацької держави, але з другого боку вона має в собі і багато позитивного. Сильна коаліція німецького табору, і то ще в такій партії, як судето-німецька, змушує і чехословацький табор до тіснішої консолідації та до скріплення демократичної системи правління. Очевидно — Генляйнівська перемога є пророчистим доказом на те, якими широкими можливостями вияву своєї політично-громадянської волі користуються національні меншини в Чехословаччині. Коби тільки вміли всі цим правом користуватись!

В перемозі Генляйна можна добачити теж і загально-політичне значіння. Таке значіння приписує їй головно закордонна преса. І так „Таймс" уважає її перемогою гакенкрайцлеризму, а її джерело добачує в зростаючій військовій силі Німеччини. „Морнінг Пост" дивиться на перемогу Генляйна, як на велику перешкоду в дальшому наладнанні німецько-чехословацьких відносин, бо вона скріпить змагання Гітлера до зединення усіх німців. „Морнінг Пост" навіть гадає, що це буде мати вплив і на змагання при закріплюванні европейського мира. Подібні думки можна подибати також у французькій пресі, а преса Німеччини не скриває зовсім своєї радости з перемоги Генляйна.

Наша думка на цю перемогу Генляйна така: Тверезі й реальні чехословацькі політики найдуть і надалі можливости до якогось співжиття з німецьким табором, так само, як його найшли розумною політикою в таких тяжких часах, які молода чехословацька держава переживала зараз після її зродження. Зрештою вже нині, кілька днів по виборах, прийшло до вспокоєння умів після першого великого враження. Тепер ви з обох боків можете почути спокійні і тверезі голоси та погляди на ролю німців у ЧСР.

М-н.

„Українська справа — це одна з найбільших проблем Европи".

У травневому числі місячника „Нейшенел" (Льондон) появилася велика передова стаття, яку написав один з визначніших політиків консервативного табору, бувш. посол Сер Ворден Чілкот. До статті додана мапа українських етнографічних земель.

„Українська справа, це одна з найбільших проблем, яка в скорому часі виставить на пробу европейських дипльоматів у всіх державних радах — каже Сер Ворден Чілкот.

Стаття заступає думку поважної консервативної групи, тому буде цікаво для українського загалу з нею познайомитися. Подаємо витяги зі статті.

„Політику Петра Великого — пише автор — продовжали його наслідники з таким завзяттям, що старалися вимазати з мап навіть само імя України, а разом з тим витерти його з памяти европейських народів; отже не диво, що дуже мало з наших громадян ясно уявляє собі, що це Україна. (Ще дуже недавно тому навіть такий поважний твір як „Енциклопедія Бріталіка" присвячував всього чотири рядки цьому краєві, поверхнею більшому від Німеччини, більш урожайному від Франції та з численнішим населенням від Польщі)"

Потім автор переходить до опису України, яка „не є ні такою малою, ні такою далекою, бо в дійсності всього пятьдесять годин їзди експресом, або дванацять годин літаком ділить її від самого серця Льондону".

„Україна це великий і привітний край. Він багатий у природні скарби, а його населення це працьовитий та гарний нарід".

Слідує короткий огляд історії України. Автор переповідає коротенько героїчні змагання українців у боротьбі за самостійність і доходить до найновіших подій.

Вичисляючи нові держави, які повстали на руїнах царської Росії, автор питає: „Чому помилково далеко більшу українську націю? Вона заслуговувала найбільше на увагу. Українці бажають свободи, дружби з цивілізацією та ненавидять комуністичного ярма. Повстання незалежної і вільної української держави було не тільки в інтересі сорока міліонів українців, але і в користь всієї Европи...."

„Слово „Україна" означає „граничний край". Добро всієї цивілізації Західної Европи вимагало, щоб у граничній полосі від Балтику по Чорне Море були повстали дві незалежні, густо заселені держави, які творилиб звязок зі Заходом та які булиб заборолом проти варварського Сходу. Такими державами могли бути і повинні були бути Польща і Україна. Польщу визволено, зате ще важнішу Україну залишено під совітською кормигою..."

„Як я згадав, українці це нарід, який від століть боровся проти перемагаючих сил за свою незалежність. Він не піддасться так легко і не прийме без спротиву на свої плечі тої влади, яка у всьому суперечить його традиції, цілям і змаганням. Поняття незалежности та культури стоїть в українців у діяметральному противенстві до тої політики, яку ведуть теперішні совітські правителі на Україні. Українці змагають до демократизму, такого, як ми його знаємо, зате їхні російські гнобителі пересякли засадами, які в суті є азійськими а спосіб російського думання веде до реакції та екстремізму: їхня ідея це перемога інтернаціоналізму а не самоозначення: у них комунізм замісць вродженого в українців індивідуалізму, атеїзм — замісць релігії.

„Поза сильно береженими кордонами переводиться вже від вісімнацяти літ криваві масакри, ведеться боротьбу і переслідування. Що навіть ми, які маємо в Канаді пів міліона українців, так мало поінформовані про цей могутній конфлікт, це тільки доказ, як успішно ведеться це переслідування. Українці ще ніколи впродовж своєї повної болю історії не боролися так героїчно за свою незалежність як тепер. А проте мало людей, хіба ті що спеціяльно займаються студіями европейських справ, знають про цю боротьбу, хоч вона коштує незлічені жертви та спричинює невисказану нужду".

Обговорюючи німецькі аспірації на Сході Европи, каже автор: „Причина, чому німецькі та російські диктатори наперегін зброяться, не лежить тільки у тому, що політика „наців" є протилежна комунізмові, але тому, що обі сторони дуже живо передбачують події на Україні та хочуть до них підготовитися".

Богато є доказів на те, що Гітлер дуже зацікавлений українським питанням, пише Сер Ворден Чілкот:

1) „Гітлер вибрав собі за найближчих дорадників людей, які дуже добре знають Україну і які віддавна були за тим, щоб Німеччина її анектувала.

2) „У Берліні засновано окремий відділ в університеті, який займається студіями українського устрою та історії.

3) „Німеччина піддомагає фінансово й іншими способами ґрупу українських авантурників, які їй служать і які раді віддати свій край під її руку, коли тільки дістануть змогу заняти вигідні посади. Їм байдуже, яку над ними поставлять владу".

„Нема сумніву, що коли прийшлосяб вибирати поміж двома лихами, то українці вольлиб вже німецьку владу над собою, ніж большевицьку". Але понад усе, українці бажають стати незалежними, каже автор.

Далі обговорює він коротенько положення українців у Польщі, яка мірить двома мірами: те, чого не можна стосувати супроти неї, вона стосує до інших.

Про британський погляд на українську справу каже він так:

„Треба відразу на цьому місці отверто сказати, що така політика, яка хоче видістати Україну зпід совітського ярма тільки в тій цілі, щоб її негайно знов поділити поміж дві держави, або причепити на постійно до одної, рішуче противиться британським засадам та інтересам.

„Через Україну веде найкоротший шлях із Заходу до Індій; чорноморське побережя надає їй ще більшого значіння. Дуже можливо, що коли котрась зі сильних держав перемінить Україну на свою базу, то стане таким самим, або ще й більшим, чинником, який веде до заворушень на Сході, ніж є ним большевики під цю пору. З тої вже одної причини треба рішуче опрокинути всякі претенсії Німеччини. Ми ніяк не хочемо відбудовувати того небезпечного положення, яке повстало було перед війною в наслідок алярмів та інтриг з проектованою багдадською залізницею"...

„Так виглядає коротко українське питання і не можна того промовчати, що найти мирний спосіб полагоди його це дуже трудна справа. Як перевести визволення України та оминути поновного її поневолення?

„Ще в році 1932, висказав я у своїй книжці „Політичне спасення" думки, які торкаються і українського питання.

„Большевицький страшак" це вже щось більше як сама темна тінь, що паде зпозаду, це вже жива небезпека, яка зростає з години на годину у кожній державі.

„Чи може хто заперечити тому, що большевики дійсно загроза для всієї цивілізації? Деякі держави, от як наприклад Фінляндія, енерґійно забралися до здержання походу большевизму, але інші придержуються ще струсиної методи. Лякаюся, що наша батьківщина належить до тих останніх.

„Спільна акція всіх цивілізованих націй у хрестоносному поході проти большевизму буде найважлівшою запорукою тривкого миру".

„Ви маєте повне право до своєї спадщини", каже автор до українців. „Ви повинні її здобути і держати в своєму посіданні і цим зробите велику прислугу людству, поможете справі світового мира та охороните цивілізацію".

(УКБЮРО ЛЬОНДОН.)

Тільки освітою, культурою і вихованням здобудемо кращу долю. Не жаліймо датків на скріплення освітних змагань.

В Туреччині святкуватимуть неділю.

АНКАРА, 28. 5. ПАТ. Законодатні збори ухвалили проєкт закону, який рішає про те, що тепер у Туреччині святочним днем буде неділя, а не пятниця, як дотепер.

Вибори на Литві.

БЕРЛІН, 28. 5. ПАТ. Одна аґенція повідомляє з Ковна, що в тамошніх політичних колах кружляє поголоска про близьке скликання литовського парляменту. Вибори мають відбутися ще цього року.

Вільномулярі або масони.

ЩО ТАКЕ МАСОНСТВО І ЗВІДКИ ВОНО ВЗЯЛОСЬ?

(Продовження.)

У XVII. ст. прийшло деяке внутрішне переформування під впливом введення ренесансового стилю. Мулярі приймали на своїх патронів особи з аристократичного „high-life"-у, які то сторонні особи щораз більше інтелектуалізували братство, щоби згодом викинути цілком мулярську штуку і перемінити братство в політично-суспільну установу під назвою „братства вільних і прийнятих мулярів", що наступило по скінченні будови церкви св. Павла в Льондоні. Таке зінтелектуалізоване братство займалося актуальними суспільними проблемами Альбіону, диспутувало над політичними і релігійними проблемами дня і схилялося все до ліберальних і радикальних поглядів. Тоді брацтва злучилися з сектою гностиків, яка укривалася під сектою альхемічного товариства розікруціянтів. Ця фузія „братства вільних і прийнятих мулярів" із гностиками у плащі альхеміків наступила на спільних загальних зборах дня 24. червня 1717 р. в день св. Івана Хрестителя в шинку „під Яблінкою" на „Charles Street" у Льондоні. І це є саме день народин масонерії, перша історична хвиля в житті цієї організації. Корифеями її були тоді альхемік Іван Теофіль Дезаґіліє і протестантський пастор Яків Ендерсон.

Тепер почалася в Европі велика пропаґанда вільномулярства, а їхні льожі повставали там як гриби по дощі. Ця армія ґностицизму вирушила на здобій світа і в короткім часі в першій половині XVIII. ст. позакладала свої організаційні клітини у всіх культурних державах. У 1747 році француз François Longchamps закладає льожу „Трьох Богинь" у Львові. Вільномулярство стає резервуаром всяких сект, які зродилися на почві ґностицизму і всяких пантеїстичних, матеріялістичних і деїстичних доктрин, а навіть атеїстичних у злуці з египетською магією, доктриною Зороастра, індійською символікою і кабалою талмуду.

Розвій вільного будівництва ішов ріжними шляхами і нікому не вдалося ствердити в цій суматосі якогось единого пляну. Витворилися ріжні системи, щось на взір християнських віроісповідань, як напр.: герменетики, кабалісти, сен-мартіністи, іллюмінати, египетські масони й еклектики. Хемісти є наскрізь пантеїстами. Єгова кабалістів є дуалістичним еством, первнем добра і первнем зла ін уно. Мартіністи змішали маніхейський дуалізм з метампсихозою і спіритизмом. Свенденборґіянізм є матеріялізмом культу сонця і грубим атеїзмом. Кожну соціяльну революцію вважає за очищений вогонь. Египетські масони прямували до ушляхотнення людини через фізичне і моральне відродження. До тих останніх належав знаний авантюрник Йосиф Бальзамо граф Каліостро, злий дух французької революції, якого дуже добре представив у своїх історичних повістях Олександер Дюма-батько. Врешті еклектики були, такби сказати, індиферентними у границях масонерії, не привязувалися до ніякої з вичислених систем, а лише кожний з них витворював своє власне релігійно-політичне „credo". Ці всі відміни масонерії мають одну спільну рису, а саме, вони твердять, що розвязування всяких фізичних і метафізичних загадок може відбуватись виключно при допомозі людського розуму, з відкиненням усякої доґми, авторитету із зовні та обявлення. Тут власне є схожість вільнмулярів із ґностиками. Коли масон не може собі чогось пояснити, то шукає помочі в розумі індійців, сирійців, египтян або в кабалі жидів. Щоби зрозуміти ідеольоґію вільномулярів, треба задержатися дещо над ґностицизмом.

Батьківщиною цієї секти була Сирія. Побіч досконалого Бога, який згідно з їхнім віруванням був двополовий, було богато духів айонес, які були лише еманацією божества. Бог разом з айонами, творить повноту божества, звану „плерома". Побіч неї істнує від віків, як злий первень, мертва матерія. Один із айонів підніс бунт проти Бога, упорядкував матерію, збудував з неї світ і ним править. Цей архитект світа, званий деміорґос, як злий дух не дозволяє людям, в яких є частина плероми, себе удосконалювати і тому видав декальоґ, який обмежує свободу людського духа так, що людина не в силі розвинути свого божого первня. Вправді один з айонів, званий сотер, приняв людське тіло і хотів висвободити людство з під влади деміорга. Одначе архітект світа, деміорг, перешкодив цьому і велів жидам замордувати сотера, через що акція спасення не вдалася. Ці ґностики власне продовжують діло сотера, щоби відділити духові добрі первні від злих матеріяльних. Отже хто опирає свою метафізику на нісенітницях цього сирійського ґностицизму, то тим самим прямує до повалення християнства. Що так власне є з вільномулярами, доказує і безіменний автор праці: „La maçonerie pratique". Він був тоді в 33. ступені за шотляндськими обрядами. В II-гому столітті по Христі в Александрії (в Египті) описаний сирійський ґностицизм підпав деяким метаморфозам. Тут головна ріжниця є та, що деміурґом є добрий дух, який править світом і формує людей на основі добрих і злих первнів. Людина, як „mixtum compositum" доброго і злого є або психікос, або пнеуматікос, або гілікос, відповідно до того, чи переважає в ній злий первень, чи добрий, чи обидва первні рівноважаться. Щоби спасти людство через розділ первня добра від первня зла, Бог зіслав на землю доброго айона Ісуса, який влучився з правдивим чоловіком з Христом, робив у ньому чуда, а в часі мук відлучився знову від нього. — Ось на таких то концепціях будує вільномулярство свою доґматику. Цей ґностицизм перейшов до Західньої Европи в формі альбіґенсів, вальденсів, катарів і т. д., дістався до Англії, скриваючися під покришкою згаданого альхемічного товариства, щоби опісля захистити себе певно в орґанізації вільномулярства.

В другі роковини смерти

Іллі Кокорудза

незабутнього Голови, Члена-Добродія, Директора і Фундатора гімназії Рідної Школи відбудеться в суботу, 1-го червня 1935 в годині 8·30 рано

Поминальне Богослуження

в Архикатедральній Церкві св. Юра на яке своїх Членів, Прихильників, Шкільну Молодь і всіх Громадян запрошує

Головна Управа Рідної Школи
і Заряд Фундації Рідної Школи
ім. І. і І. Кокорудзів.

Характеристичною прикметою вільномулярства є його позірний брак ексклюзивізму для світа і для символічних ступенів, про що я вже вище згадав. Масони дозволяють своїм членам визнавати свою релігію, а в катол. краях поручають навіть виконувати релігійні практики. Виразно говорить про те статут Французького Великого Сходу, який наказує шанувати релігію і політичні переконання кожного члена, але виразно заборонює на своїх зібраннях всяку дискусію в справах релігії і політики. Тим власне є вільномулярство небезпечне, що воно відразу не відкриває свого правдивого обличча, що воно само в собі антихристіянське, принаджує адептів до себе як ніби якась установа, неворожа церкві і вірі, на те лише, щоби опісля лекше затягнути жертву в лапку і більше не випустити. Вільномулярство є імітацією та карикатурою християнства. Має воно вправді в своїй символіці християнські знамена, як хрест, постать Христа в гробі і в хвилині воскресення, але воно має там цілком інше значіння. Хрест означає перехрещування рас, родження, ґенерацію, Христос у гробі, це символ зими і людства закостенілого в обскурантизмі і пересудах християнства; воскресший Христос, це символ весни і людства, освобідженого завдяки вільномулярам. Їхня ера не зачинається від народження Христа, лише від сотворення світа; їхній рік починається 1. березня, а місяці означується лише числами!

Д-р Петро Мінко.

(Продовження буде.)

Вибори до краєвих і повітових соймиків у Чехословаччині.

ПРАГА, 28. 5. ПАТ. Вислідн недільних виборів до краєвих і повітових соймиків, коли йде про чеський табор, виказують у порівнанні з парляментарними виборами з 19. ц. м. головно великий приплив голосів, відданих на листу аґрарної партії. Інші партії назагал задержують стан посідання, бо здобутки чи втрати є незначні.

В німецькому ж таборі замітний дальший сильний зріст німецької судетської партії Конрада Генляйна. Та партія здобула 71 відсотків усіх німецьких голосів, а у виборах до парляменту 67 відсотків і таким чином є вона найсильніша у краєвих чеських і моравсько-шлеських соймиках.

На Підкарпатській Руси найсильнішою партією залишились комуністи, як і при виборах до парляменту й сенату.

—o—

Німецько-британійські морські розмови.

ПАРИЖ, 28. 5. ПАТ. Льондонський кореспондент Аваса повідомляє, що німецько-анґлійські розмови у морських справах зачнуться в Льондоні 4. червня. Їх характер буде консультативний і технічний, бо йде про те, щоби виелімінувати справи, які моглиб викликати політичну дискусію. Крім того Авас повідомляє з Берліна, що німецька делеґація представить у Льондоні свої погляди на розвій німецької морської фльоти, приймаючи за підставу заяву канцлера Гітлера, що Німеччина хоче мати 35 відсотків анґлійської фльоти. Німецькі делеґати спрецизують, якому саме тонажеві відповідатиме тих 35 відс. та в який спосіб треба поділити ріжні морські одиниці. В Берліні очікують, що анґлійський уряд зі свого боку предложить теж свої погляди на німецькі пропозиції. Загально здогадуються, що по теперішних анґлійсько-німецьких розмовах дійде до виміни поглядів між Анґлією, Францією й Італією, потім в осені ц. р. скличуть загальну морську конференцію з участю Анґлії, Франції, Італії та Німеччини.

Перед бурхливою нарадою французького парляменту.

ПАРИЖ, 28. 5. ПАТ. На вчорашнім засіданні кабінетової ради міністер фінансів Жермен Мартен склав звіт про валютове положення. Опісля міністри дискутували над проектом уряду у справах економічних і фінансових повновластей. У вівторок вранці предложили проект раді міністрів, пополудні мін. Мартен зреферує його в палаті послів.

Авас повідомляє, що уряд не зложить у парляменті ніякої заяви. Міністер фінансів Мартен реферуючи у палаті послів проект закону про повновласти обмежиться тільки до обговорення фінансової ситуації. Опісля проект перешлють негайно до фінансової комісії. Дискусія над проектом у палаті послів відбудеться щойно 3. червня ц. р. і тоді мабуть візьме теж участь у дискусії прем. Флянден.

—o—

За заяву довіря для уряду.

ПАРИЖ. ПАТ. Міродатні кола запевняють, що міністер фінансів Жермен Мартен обмежиться тільки до засування урядового проекту про повновласти. Одночасно зясує теперішню монетарну, фінансову і економічну ситуацію і довше спиниться над акцією міжнародніх спекулянтів. Міністер зложить заяву, що рівноваги буджетової не осягнеться, якщо парлямент не переведе основні зміни податкової системи. Від приняття проекту з повновластями узалежнює уряд своє істнування. І тому міністер Жермен Мартен буде домагатись заяви довіря для уряду.

Хто фабрикує декларації за польською мовою навчання?

(Допис з Підгаєччини.)

Зпоміж кількох шкіл з українською мовою навчання в Підгаєччині, що ще до нинішнього дня якось збереглися, аутраквізовано в цьому році школу в чистому українському селі Котузові, в якій то школі є всього 2 дітей не-української народности. Громадяни зі здивуванням читали це рішення і внесли рекурс до міністерства освіти, в якому заявили, що хтось мусів пофальшувати підписи, бо ніхто з них ніяких декларацій за польською мовою навчання не підписував.

На днях прийшло до громади **Мозолівки** письмо від шкільного інспектора в Бережанах, адресоване до п. Тимка Багрія з Мозолівки, в якому його повідомлено, що Кураторія Львівської Шкільної Округи не прихилилась до домагань мешканців громади Мозолівки в справі зміни української мови навчання в Мозолівці на державну мову тому, що не внесено декларацій за 20 дітей у шкільнім віці.

Таке письмо п. Тимка Багрія дуже здивувало, бо він твердить, що ані не має дитини в шкільнім віці, ані не підписував декларації за польською мовою навчання. Якщо так, то хтось мусів сфальшувати його підпис, подібно, як це сталося в Котузові.

Можеб п. куратор і п. прокуратор допомогли громадянам обох тих сіл вишукати тих, що пофальшували підписи?

—o—

Серед нових книжок.

Д-р А. Річинський: ПРОБЛЄМИ УКРАЇНСЬКОЇ РЕЛІГІЙНОЇ СВІДОМОСТИ. — По конфіскаті наклад другий.

Дивна історія цієї книжки. Написана у Володимирі Волинському появилась друком у Тернополі, де й підпала конфіскаті. По конфіскаті появилася вона другим накладом і тому стала значно дорожчою. Це був один удар для цієї книжки. Але прийшов ще й другий у формі заборони варшавської православної митрополії поширювати книжку між студентами православної теольоґії.

Коли я доволі пізно берусь про цю книжку писати, то роблю це тому, що вона, на жаль, ще мало ввійшла у свідомість українського громадянства. Ця обставина є дуже вимовною для процесу нашого національного визволення зпід впливів російської культури. Недавно в „Меті“ Г. К. висловив дуже глибоку думку про те, що наш національний ґрунт вже очищений від ідейних впливів польської культури, але ще густо вкритий московською хоптою.

Це є вірне особливо відносно православного духовенства. Тай не дивно, бо саме через Православну Церкву найсильніше впливала Москва на українську душу. Нині на Волині ми є свідками українського руху в церковному житті. Якщо ближче приглянутись до нього, то набирається вражіння, що в народніх масах змагання до українізації не є глибоке та скорше продиктоване національним інстинктом, ніж національно-релігійною свідомістю. Щож до духовенства, то воно, пересякнуте в російській школі чужою культурою, затратило навіть інстинкт української національности.

Дивним є, що на загал духовенство навіть не розуміє глибшого звязку між релігією та національним почуттям. А вже до голови йому не приходить думка про те, як московсько-царське православя скривило саму ідею православя так, як воно руйнувало Українську Церкву й українську душу. Духовенство відчуває, що нині Православна Церква переживає грізний та тривожний стан, але не здає собі вповні справи з того, на що воно має опертися в обороні своєї церкви та як оздоровити церковне життя. Вищаж церковна влада або просто живе з дня на день, ні про що не думаючи, або провадить короткозору політику. Ціла її надія дочекатись спасення із зовні, зі сторони нової царської Росії. А вже очевидно ворожо ставиться до українського відродження ця церковна влада московської культури та духа. Чиж дивно, що замісць зробити обовязковою лектуру книжки д-ра Річинського для кандидатів священства, вона заборонила її. А само духовенство пролетаризоване та цілковито безправне і відносно світської влади і щодо своєї церковної не може тай не відважиться купити собі цю книжку д-ра Річинського, бо на загал боїться, що це могло би пошкодити йому в очах його подвійного „начільства“.

Однак книжка Річинського все більше буде находити собі дорогу до бібліотек православних священиків в міру того, як буде рости національна свідомість у народі а особливо в самому духовенстві та як буде ставати все яснішим для духовенства, на чім оперти церковне життя на українських землях під Польщею та яким способом найкраще оборонити власні права та гідність.

Прийде час, коли православне духовенство не буде побоюватись, що у нього в хаті находиться книжечка д-ра А. Річинського чи їй подібна, а навпаки признання цієї книжки своєю рідною буде найкращою обороною і церкви та прав і чести самого духовенства. Словом, книжка А. Річинського має запевнену будучність та відограє в процесі національного українського відродження велику ролю.

Було би помилковим думати, що книжка А. Річинського повинна знайти своїх читачів лише в кругах духовенства та тих світських, що цікавляться церковно-релігійними питаннями. Цю книжку повинен би прочитати кожний український свідомий інтеліґент, бо вона виясняє багато проблем, які є цілковито незнаними серед інтеліґенції, а мають для нас велике значіння. Взяти хоч би проблєму взаємовідношення між націоналізмом і релігією.

Нині бачимо в цілому світі великий та постійний зріст націоналізму. Подекуди націоналізм хорує на переріст та сам намагається стати релігією або нормою етики. Це бачимо передовсім у Німеччині. Належите вияснення взаємовідносин між релігією та національним питанням стає тому життєвою конечністю. Книжка д-ра А. Річинського дає ясну відповідь на це питання. Вона санкціонує український здоровий національний рух, вказуючи на ролю, яку призначило провидіння відограти українському народові в житті людства.

В звязку з тим виясняється і друга проблєма, що повстала в нашому народі наслідком історичного минулого та вже і нині є актуальним питанням нашого життя. Це взаємовідносини між православною та греко-католицькою церквою.

Виясняє основно книжка Річинського і нове явище нашого національно-церковного життя — повстання української автокефальної церкви на Великій Україні.

Ще з іншого погляду книжку А. Річинського в майбутности все більше будуть читати. Обсерватор сучасного світового життя може помітити цікаве явище оживлення релігійного життя. Цей процес іде в двох напрямках. Збільшується зацікавлення справами релігії і росте сама віра, а з другого боку прибрала надзвичайну силу активна боротьба проти релігії. У Совітському Союзі, Еспанії та Мексику атеїзм став нечувано активним та дуже аґресивним, як ще ніколи перед тим. Словом цілий світ все виразніше ділиться на сторонників Христа та Антихриста.

Не трудно передбачити, що в звязку з упадком большевизму в Совітах та визволення України зпід московського ярма, на Україні наступить розквіт релігійного життя, а це у свою чергу приведе до оживлення релігійних питань і в цілій Европі. Писав про це в „Меті“ в ряді знаменитих історіософічних статтей о. Г. Костельник. Також відчуває це своїм слухом і зором надхнення сучасний поет Ю. Косач. Він бачить на узгірях вершників на чолі з самим Христом — знамена Божих кар. — бо з Христом прийде визволення.

С. Хруцький.

Лет довкола Німеччини.

БЕРЛІН, 28. 5. ПАТ. Нині в год. 8. рано відбувся на летовищі у Темпельгофі старт більш як 100 літаків, які беруть участь у цьогорічнім леті довкола Німеччини, т. зв. „Дойчляндфлюг“. Траса лету веде через Шлеськ і Східну Прусію, північну Німеччину до західної і південної Німеччини, звідти буде поворотний лет до Берліна. Час перелету обчислюють на 6 днів.

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

— Авас повідомляє: З твердині Лендедель на Фльориді мільонер Лед, який у неділю виїхав з Міямі на рибацькім кораблі і був пропав, повернувся здоровий і цілий на сушу. Як відомо, висилали були стежний гидроплян шукати Леда.

— На Азорських островах вчасного пополудня відчували сильні землетруси.

— Мин. тижня дійшло у Мінхен до протижидівських виступів, підчас яких ґрупа молодих людей у цивільних убраннях змушувала замикати жидівські крамниці. На деяких крамницях виписували олійною фарбою „жид“. Поліція негайно арештувала багато осіб.

— У Галє виконали присуд смерти на Франці Ільґенштайні, якого засудили на смерть за вбивство залізничого урядовця.

— Франц. радикальний депутований Роллен зголосив у палаті інтерпеляцію в справі розброєння і розвязання т. зв. ліґ.

— З Женеви повідомляють, що СССР приступив до ветеринарійних конвенцій.

— У Москві розстріляли трьох бандитів, засуджених за збройний напад на мешкання одного залізничника, вбивство його жінки і 14-літнього сина.

— У Данціґу арештували сектантів т. зв. дослідників св. Письма, що на ділі під тією покришкою займалися комунізмом та антигітлерівською пропаґандою. Арештували 16 осіб. З того приводу гітлерівська преса домагається, щоб розвязати орґанізацію дослідників св. Письма.

— З Чен-Те (столиця Джеголю) повідомляють, що відділ китайських партизанів напав на військовий японський самохід, в якім їхали два японські старшини й один підстаршина. Старшин убили, важко раненого підстаршину перевезли до шпиталю, де він помер.

— У Валенсії колишній премієр Азана взивав ліві партії, щоб обєднались і критикував уряди Леру і Самнера за їх господарську діяльність.

§ 19.

Starostwo Powiatowe Jaworowskie.

L. BP. 12/9222/35. Jaworów, dnia 27. maja 1935

Do
Szanownej Redakcji „Diła“
do rąk odpowiedzialnego redaktora
P. Aleksandra Kostyka
we Lwowie
ul. Rynek 10.

Odnośnie do artykułu umieszczonego w „Dile“ p. t. Administracyjnyj režim w Jaworowie № 136 z dnia 25. maja 1935 na podstawie § 19 ust. pras. z 7. XII. 1862 Dz. P. P. № 6. z r. 1863 proszę o umieszczenie w najbliższym numerze powyższego czasopisma załączonego sprostowania w sposób zarówno co do miejsca umieszczenia jak i druku zupełnie identyczny z tym, w którym wydrukowano powyższy artykuł.

Starosta powiatowy:
D-r Łoś

SPROSTOWANIE.

Nieprawdą jest, jakoby Komendant Posterunku P. P. w Jaworowie otrzymał rozkaz rozwiązania Walnego zgromadzenia członków Stowarzyszenia „Filja Sojuzu Ukrainok“ w Jaworowie, odbywającego się legalnie dnia 19. maja br. w Jaworowie.

Natomiast prawdą jest, że tenże Komendant rozwiązał z urzędu to zgromadzenie, gdyż stwierdził udział w niem także kobiet, które, co zresztą sama zwołująca to zgromadzenie p. Joanna Paarowa przyznała, nie są członkiniami Stowarzyszenia „Filja Sojuzu Ukrainok“, a co sprzeciwia się postanowieniom art. 31. prawa o stowarzyszeniach z dnia 27. C. 1932 Ds. U. № 94 poz. 808. Rozwiązanie zatem tego Zgromadzenia znajduje uzasadnienie ustawowe i nie można je nazwać nielegalnem.

Nieprawdą również jest, jakobym polecił Policji rozwiązać niepubliczne zebranie zwołane przez J. Paarową dnia 20 maja br. w Jaworowie, które nie wymaga ani zezwolenia władzy ani zgłoszenia. Natomiast prawdą jest, że zebranie to zostało przez Policję rozwiązane z tego powodu, że nie było ono walnem zgromadzeniem członkiń „Filji Sojuzu Ukrainok“, jak to tego samego dnia P. P. Milena Rudnicka i Joanna Paarowa zgłosiły u mnie. Na zebraniu tem bowiem zastała Policja znowu osoby, które nie są członkami „Filji Sojuzu Ukrainok“, co sprzeczne jest z postanowieniem art. 31. prawa o stowarzyszeniach.

Rozwiązanie zatem i tego zebrania znajduje również uzasadnienie ustawowe i nie można je uważać za nielegalne.

Starosta:
D-r Łoś

Від Англьо-Українського Комітету.

З тої причини, що 22. травня мала відбутися в Палаті Послів велика дебата про охорону держави, пересунено український відчит на середу дня 29. травня, про що повідомлено всіх послів та льордів.

(УКБЮРО ЛЬОНДОН.

Вакації і новий шкільний рік.

Шкільний рік кінчиться 15. червня ц. р. і цьогож дня роздадуть шкільні свідоцтва. Новий шкільний рік почнеться 1. вересня ц. р. і скінчиться вже не 15. червня, як цього року, але 28. червня 1936. р. Цьогорічні вакації будуть найдовші, бо триватимуть два і пів місяця.

(„Всхуд".)

Три нові ліцеї у Східній Галичині.

Міністерство освіти рішило створити три нові ліцеї у південно-східних воєвідствах. І так створять ліцеї: хліборобський, лісовий і деревного промислу. Незабаром вирішать місця осідку для згаданих ліцеїв. Їх відкриють у шкільнім році 1936-37

Німеччина домагається кольоній.

ПАРИЖ, 28. 5. ПАТ. Авас повідомляє з Льондону, що німецький уряд, відповідаючи на квестіонар Фіпса, висунув домагання звернути Німеччині кольонії, як передумовину повороту Німеччини до Ліґи Націй. Німецький уряд дотепер не відповів на англійський демарш. Та Льондон сподіється, що небавком дістане німецьку ноту, в якій буде спрецизована інтерпретація деяких уступів останньої промови Гітлера в райхстаґу.

Прем. Ґерінґ в Юґославії.

БІЛГОРОД, 28. 5. ПАТ. Пруський премієр Ґерінґ, що тепер перебуває у Софії, по дорозі у Болгарію задержався на летовищі в Білгороді. Премієр має небаром приїхати до Скопліє у південній Сербії, звідти поїде до старовинного монастиря Високі Дечани. Пізніше німецький гість поїде до Дубровника.

Буржуазна ідеольоґія в большевицьких університетах.

МОСКВА, 28. 5. ПАТ. Ленінградська партійна орґанізація відбула спеціяльне засідання у справі ситуації у вищих школах. Провідник ленінградської орґанізації, наслідник убитого Кірова, член політ. бюра Жданов, виголосив довшу промову, вказуючи між ін. на великі недостачі у ділянці ідейно-виховної праці у вищих школах. Він підкреслив, що до багатьох високих наукових заведень закралася ідеольоґія ворожих кляс, а комуністи і комсомольці не завжди орґанізують спротив і нищення цієї ідеольоґії.

Почесна вязниця за двобій.

БЕРЛІН, 28. 5. ПАТ. Згідно з оголошеним комісією карного закону комунікатом новий нац.-соціялістичний карний кодекс передбачуватиме за двобій почесну вязницю (твердиню). Постанова 210. статті давнього карного кодексу, що передбачувала безкарність студентських ценаур, буде задержана та поширена на всі круги населення. За провокування до двобою будуть карати вязницею.

През. Рузвельт відкличеться до конґресу.

ПАРИЖ. 28. 5. ПАТ. Авас повідомляє з Вашинґтону, що уряд Злучених Держав задумує відкликатися до конґресу або до народу у звязку з рішенням найвищого трибуналу у справі „Найри". Вийшов приказ, щоб припинено слідство проти осіб, які не придержувались постанов „Найри". Здогадуються, що конґрес піддержить през. Рузвельта. Між през. Рузвельтом і провідниками демократів у конґресі дійшло до порозуміння в справі продовження діяльности „Найри" на два роки.

НОВИНКИ

— **Найкращі лиси,** пелеринки, краватки виконує і поручає Юліян Глушевський, Львів, пл. Капітульна 3. Журнали на 1936 р. надійшли.

— **Абстрактні й конкретні солодощі.** „Абстрактні" це значить: відтягнений, відірваний, тільки подуманий. От прим. — „я хотів би зісти щось солодкого". Приналежність до цього це конкретний, як прим. — „Піду до крамниці „Фортуни Нової" у Львові, Руська 20 і куплю собі там цукорків". 1587

— **„День хорих".** Український Комітет допомоги хорим у Львові улаштовує у вівторок дня 4. червня ц. р. „День хорих". Цього дня в год. 8. рано в церкві св. Успенія при вул. Руській хорі, яких затяжна недуга прикувала до ліжка, будуть мати нагоду приняти св. Тайни і вислухати Службу Божу, яку відправить Преосвященний Кир Іван на їх наміренння. Просимо хорих, в тім їх спільнім Богослуженні взяти участь. Хорі, що не всилі самі прибути на Богослуження хай дадуть точні свої адреси Комітетові в „Доставі", вул. Руська ч. 20, Комітет уможливить їм прибути до церкви і з поворотом відставить до дому. За Український Комітет Допомоги Хорим у Львові: **М. Біленька, А. Кондратова.**

— **Як виглядає правдива Франція?** Під таким наголовком відбудеться **в четвер 30. травня** ц. р. (а не 30. червня, як це помилково було видруковане в „Ділі") в салі „Української Бесіди" відчит д-ра Юрія Студинського. Відчит уладжує Т-во Письменників і Журналістів ім. Ів. Франка. Початок в 7. год. вечора.

— **Іспити зрілости** розпочалися цього року раніше ніж попередними роками, щоби всі праці, звязані з матурою, скінчилися не пізніше, ніж шкільні заняття. Письменні іспити зрілости розпочалися 13, устні 27. ц. м.

— **Українська вишивка за границею.** Як повідомляють „Ізвестія", в Києві, Харкові, Полтаві і Винниці зорганізовано домовий промисл вишивальниць. Стверджено, що на українську вишивку є щораз більший попит за границею.

— **Польське Радіо** мало в дні 1. травня ц. р. 422.777 абонентів.

— **Громадські шкідники.** Перед стрийським судом як виїздовим у Скольому відбулася розправа проти б. війта Миколи Дмитрова і громадського писаря Мих. Хомина з Камінки за спроневірення 105 зол. з громадської каси. Дмитрова засуджено на один рік, Хомина на 6 місяців вязниці з припиненням на 4 роки.

— **Отруївся вином домашнього виробу.** При вул. св. Мартина 26. у Львові помер трагічною смертю 23-літній Здз. Ґарновський. Власник дому Мокшицький почастував Ґарновського вином, яке сам сфабрикував із жита. Ґарновський випив дві склянки та зараз почув сильний біль у голові. Лікар рятункової стації старався ратувати Ґарновського, тому дав йому інекцію, та вже було запізно. Смерть наступила мабуть тому, що жито було затроєне якимись хемікаліями.

— **Львівська хроніка.** На д-ра Гіляра Шрама, ем. професора львівського університету, напали в сінех камяниці, де він мешкає, три бандити і зрабували йому портфель з готівкою 60 зол. — З мешкння Стан. Ріпки при вул. Янівській вкрали злодії ґардеробу, витягнувши її в ночі крізь вікно при помочі вудки. Подібним способом окрадено Фр. Гарку при вул. Каспровича.— Студент медицини Леон Зайонц наїхав мотоциклем на вул. Стрийській на 61-літного Павла Пушка, який тяжко покалічився і перевезений до шпиталю бореться зі смертю. — У понеділок 27. травня ц. р. у 18 кінах висвітлювали фільму з похоронів марш. Пілсудського. Вступ до кін був безплатний. Кіна відвідало 170 тисяч осіб, між ними коло 50.000 дітей. Перед кінами стояли довгі черги публики, яка годинами ждала на доступ до кіна.

— **Судовий скандал в Ярославі.** Велику сензацію в Ярославі викликало арештування ем. начальника місцевого суду Едмунда Ґаліка, колишнього бурмістра цього міста й посла до австрійського парляменту, у звязку з грошевими зловживаннями в касі городського суду. Зловживання зводилися до того, що не вписувано до касових книг деяких депозитів, які вжито на приватні цілі. Знав про це секретар суду Зелінський, що вів касові книги і довголітній начальник суду Ґалік. Зачалося від того, що начальник Ґалік позичив у судовій касі 3.000 зол. і мав незабаром звернути. Позички не занотовано, тому що була взята на кілька днів. Тимчасом зворот її проволікся, а тимчасом, як запевняє Зелінський, до судової каси вломилися злодії й забрали коло 20 тисяч зол. Зелінський не повідомив про це зверхної влади, боячись, щоби не виявилася теж незаконна позичка 3.000 зол. Він цю крадіж затушував і латав касову діру тим способом, що затягав ріжні позички і платив високі проценти, отже при люстрації все було в порядку. Згодом касові браки почали рости, бо Зелінський не міг платити процентів від позичених грошей, а тимчасом начальник Ґалік пішов на емеритуру. Колиж страти дійшли до суми 28 тисяч зол. і Зелінський не міг уже дати собі ради з дальшим тушуванням, він зголосився у президента перемиського окружного суду й оповів йому все. Переведено люстрацію каси й остаточно арештовано не тільки Зеелінського, але й Ґаліка. Арештований Ґалік має 71 літ і перейшов на емеритуру перед трома роками.

— **Два смертні присуди.** Розправа проти Архипа Борчука і Дмитра Лопущака перед чортківським судом за вбивство родини Вайксельблятів скінчилася 27. ц. м. Обох душогубів засуджено на кару смерти на шибениці.

— **Спір за 10.000 долярів.** У Станиславові закінчилася розправа львівського лікаря д-ра Овчарського проти гр. кат. еп. курії в Станиславові. Д-р Овчарський домагався від курії 10.000 долярів у звязку з продажю дому, який свого часу купив у нього станиславівський еп. Хомишин. Суд відкинув претенсії д-ра Овчарського та признав епископству кошти спору в сумі 2.500 зол.

— **Краєва хроніка.** У Калуші різники та мясарі грозять страйком, коли не знижать їм оплат від зарізаної худоби. — У Ярославі намагалася покінчити з життям 90-літня Царинова. Скочила з даху своєї хати, високої на 8 метрів і потовклася тяжко. — У Станиславові згинув поражений електричним струмом вахмайстер 6. п. уланів Віктор Ансін. Він хотів відлучити антену від електричного проводу м. електрівні, що припадково злучилася з ним. Вдова по вахмайстрі домагається від електрівні по 200 зол. місячної ренти.

— **Рабін фальшівником свідоцтв.** Окружний суд у Перемишлі засудив рабіна Баґада на 8 місяців вязниці за те, що виставив фальшиве розводове свідоцтво і взяв за те 270 зол.

— **Стихійні катастрофи.** Над келецьким повітом перейшов знову великий хмаролім і наробив знищення на території кількох громад. Луківський повіт люблинського воєвідства навістила буря з градом і громами, що спричинила кілька пожеж. Крім того були хмароломи в західній Галичині та на Шлеську.

— **Хрестоносний похід у фільмі.** Славний кіновий режисер Сесіль де Міль, автор „Знаку Хреста" і „Клеопатри", приготовляє фільму „Хрестоносні походи", про яку заговорила вже світова преса. Фільмове підприємство Парамавнт рішилась на величезні видатки у звязку з виведенням цієї фільми. Задля морських сцен побудовано великий середновічний корабель, що гине опісля на морі. Крім того побудовано віндзорський замок, де Петро Пустинник благословить короля Ричарда Львине Серце на хрестоносний похід проти невірних, дальше середневічний Марсель, де під знаком хреста зібралися Ричард Фридрих Барбароса Филип Авґуст і Конрад Монфера зі своїми арміями. Фільма показує сам похід, облогу Сан-Жан-д'Акра (1191 р.), атаки сараценів і т. п.

— **23 вбивств і 39 нападів.** Як довідується „Знамя Россії", в промислових районах свердлівської (єкатеринбурської) і челябінської округи проявляється щораз більший низовий терор проти представників совітської влади й партійної управи. В березні ц. р. в обох округах доконано 23 убивств і 39 нападів. У звязку з тим з Москви вислано у квітні на Урал заступника уряду Агранова. Ця поїздка довела до масових арештувань серед робітників і комсомольців, до зміни провідних адміністративних органів, яких обсаджено досвідченими чекістами з Москви, одначе все те не дало ніяких успіхів. Навіть підчас побуту „міністра внутрішніх справ" Арґанова на Уралі терор не припинився. В Алнаєвську вбито Грачева, районового уповноваженого професійного союзу папірників.

Дописи.

ЛЬВІВ-ЛИЧАКІВ.

Свято Матері в Захоронці і Рідній Школі на Личакові. Неділя 26 травня — Свято Мами на Личакові. І Захоронка наша святкує і „Союз Українок“ та батьківський кружок місцевої школи. Наші найменші під проводом п. Юлії Мицьківної ходили в суботу на прохід до лісу. Там назбирали багато-багато квіток, щоби в неділю пристроїти власноручно свої мамусі. По Сл. Божій вислухали всі діти зі своїми мамами та по вислуханні відповідної проповіди о. Чемеринського діточки запросили свої мами до своєї захоронки. Там відбулися виступи дітвори під проводом найбільшої дівчинки Олі Лобачевської. Мами, обдаровані квітками, зі сльозами радости в очах розходилися домів, жалуючи, що свято тревало так коротко, а це головно тому, що брак місця не дозволив дітворі віддати як слід усіх своїх прекрасних танків. З педагогічного погляду підготова свята була дуже добра, а саме подобалось усім те, що кожна дитина мала свою ролю. Ніодна не чулася гіршою перед іншими. Пополудні було у нас друге свято в „Рідній Школі“. Свято відбуто виключно дитячими силами. Місцеві діти підготовила до свята проф. Зацерковна. Було там безліч деклямацій, співів, вправ лентами, серпами і т. ін. Програма була суцільно підібрана і добре переведена. Школа тільки, що брак місця не давав дітворі свобідно рухатись на сцені. А ще більше школа, що саля дуже невелика, помістила тільки дітвору і родичів. Публики зпоза школи було доволі мало. Найкращі були продукції хору старших дітваків, ведені дир. Гаврищуком. Відспівані тим хором пісні, доволі трудні, випали прегарно завдяки дуже солідній підготові хору. От коли б так до цього хору ще й відповідна сцена і саля — то правді варто би було його послухати! **Ваніча.**

ПЕРЕМИШЛЬ.

Загальні збори Музею „Стривігор“. В Перемишлі існує четвертий рік обласний Музей „Стривігор“. Повстав тихо заходом таких фанатиків, як пані Олена й Ольга Кульчицькі, д-р І. Шпитковський, проф. Б. Загайкевич і кількох інших. Музей має в четвертому році існування в самому городі Перемишлі й у цілій области 19 (дев'ятнацять!?) членів. Signum culturae. На збори прийшли з членів: Олена й Ольга Кульчицькі, Климентина Кульчицька, О. Греголинська, проф. Волянська, Савицька, Б. Загайкевич, д-р Шпитковський, Пащак, Гнатишак, Зубрей, Марко, Заяць, Леонід Бачинський. Збори відкрив голова проф. Б. Загайкевич, згадуючи померлого члена Т. Гозу та ті труднощі, що їх мав виділ у звітовому році. Найбільшим клопотом у минулому й попередніх роках була справа приміщення музейних збірок. Ці заходи назвав голова з видимим сумом і сором „хожденіями по мукам“. Бо це були дійсні муки: директорату ніхто із „званних“ не хоче приймити, кімнати навіть найменшої ніхотра установа не хоче віддати, в члени 19 люда вписалося. Чиж нема над чим думати? А є у нас з установ гр.-кат. капітула, духовна семинарія, Народній Дім, два Інститути й усюди є вільні, прегарні, просторі кімнати, але музеєві у свої мури не пустять! Тут усяка тямуча людина спускає очі й головою крутить, бо серед сорому й болю не находить ні оправдання ні вирозуміння. По довгих муках виділові вдалося викопотати темну, недоступну (сторожену навіть псом слуги з „Віри“) нору — на приміщення Музею. Правда, через собаку ніякий злодій до „такого“ музею не зайде, але й цікавих пес не пустить. На зборах такий пригноблюючий сум огортав приявних, що якби це були побачили деякі наші громадяни, то таки — думаємо — їх серця скрушилисяб напевно. По звідомленнях видно було, що виділ зробив усе, що тільки м'г, тому й на внесення контр. комісії ухвалено йому абсолюторій. Новий виділ вибрано в тому самому складі: голова проф. Б. Загайкевич, заст. гол. п. Олена Кульчицька, кустос проф. д-р І. Шпитковський, секретар проф. І. Заваліш, скарбник проф. М. Пащак, виділовий проф. Леонід Бачинський. До контр. комісії вибрані: проф. Волянська, проф. Гнатишак, дир. Зубрей. — Головним завданням поставив собі новий виділ вишукати відповідну домівку для збірок музею, приєднати нових членів, уладити виставу експонатів, видати список, інформувати про Музей громадянство через відчити і пресу, популяризувати серед молоді збірництво, навязати контакт з іншими музеями. Під цю хвилину має музей у „паках“ понад дві тисячі чисел, а найвідраднішим, надійним явищем є те, що збірками займаються діти школи ім. Шашкевича, молодь обох українських гімназій, дівчата вчительської семинарії та селяни, впр. Пелешок з Малкович. Працюйте так дальше, фанатики доброго діла, з дітей і селян виростуть ті, що матимуть більше розуміння для важної культурної ділянки української нації! Вони вам колись подякують щирим, тихим словом. **Я. ой.**

БОРИСЛАВ.

Громадянство Борислава — свому пароховi. Дня 26. ц. м. святкувало бориславське громадянство, передовсім робітники, 25-ліття громадянсько-душпастирської праці свого пароха о. Івана Ліщинського. Ювилят має великі заслуги для Борислава. Його заходами і п. Ю. Савки повстав у Бориславі величавий „Народній Дім“ Гуцульський, з кіновою салею, де містяться всі українські товариства. Його стараннями побудовано на Мразниці „Народній Дім“ у гуцульському стилі і дуже величаву церкву на основі проєктів архит. Тимошенка з 10 вітражами проєкту пок. Холодного. о. Л. упорядкував і прикрасив церкву в Бориславі і навіть приходство відновив та розширив своїми грішми. Найбільша його заслуга для Борислава — це Українська Захоронка, яку за його старанням побудувала „Християнська Громада“ й уладила з найбільшим комфортом, а таксамо „Порадня Матерей“. Українську Захоронку, в якій є приміщених постійно 30 сиріт та до якої ходить около 100 робітничих дітей, ведуть СС. Служебниці. При тій Захоронці ведуть Сестри також 3-літню концесіоновану школу шиття і крою, з якої користає тепер 70 учениць. Хто знає відпуття в Бориславі, як фабричній місцевости, той найліпше оцінить вартість цієї школи в Бориславі. о. Л. не забув також і за Дрогобич, бо разом з д-ром Ільницьким з Дрогобича постарався у громади Мразниця за субвенцію 12.000 ам. дол. на Українську Ґимназію. Решту коштів будови ґімназії (около 50.000 зол.) покрило Товариство українських бруттовців „Підойма“, одним з дирекорів якого є також о. Л. Бориславські робітники, з яких у більшій частині складається парохія, зазнавали від о. Л. немало помочі. Завдяки великим його впливам у нафтових фірм неодному вистарав він працю, для бідних безробітних, як член Кураторії „Християнської Громади“ роздавав підмоги кілька разів до року, а за української влади він кухню для бідних, з якої користало 500 робітників денно. Грошево підпомагав не лиш одиниці, але й ріжні наші товариства. Тому не диво, що робітництво взяло численну участь в ювилею свого пароха, що, не зважаючи на перешкоди деяких одиниць, випав дуже величаво. — Рано в 10. год. церковна процесія з участю вірних прибула на приходство і спровадила о. Ювилята до церкви на співану Службу Божу, підчас якої співав хор під управою п. Дуба. По Службі Божій відспівав хор многоліттєвія, коло церкви відбулася спільна знимка, після чого зібране громадянство перейшло на святочну академію до Народнього Дому. Появу Ювилята, якого впровадили до салі пп. дир. Р. Левицький і робітник Ф. Кульчицький, привитала переповнена саля повстанням з місць і рясними оплесками, а хор відспівав кантату „Витай нам, душпастирю!“ Опісля йшли привіти від українських установ у Бориславі і в Дрогобичі. Привіти виголосили: дир. Яворський, д-р Ковальський, М. Штіґлян і ф. Кульчицький від робітництва, д-р В. Ільницький з Дрогобича від Української Школи і від Товариства бруттовців „Підойма“, Іван Лейбич від Мразниці, Н. Кивацький, о. М. Паславський від Попелів, де о. Л. працював півтора року, Т. Наминаник, Д. Семйоник від громадян Бані Котівської, а В. Унятицький від громадян Унятич, де перед 25 роками о. Л. душпастирював. Були також деклямації малих дітей із Захоронки. На кінці зложив привіт президент міста К. Россовський від громадської ради і фундації „Християнської Громади“ та дир. Залуський від нафтового промислу. Опісля дир. Яворський відчитав велику скількість телеграм і письменних привітів від ріжних священиків та світських громадян. о. Ювилят зі слізми радости подякував сердечно всім за численну участь (около 1000 осіб), а хор закінчив це свято многоліттєвієм. Свято було наглядним виявом вдячности населення для свого довголітнього пароха й добродія. **Гість.**

—o—

СПОРТ.

СЯН — КОРОНА 2:1 (1:).

Після завзятого й тяжкого змагу здобув „Сян“ 26. ц. м. два пункти в Самборі, перемагаючи місцеву „Корону“ в розгривках за містецтво А-кляси 2:1. Виграна „Сяну“ на розмоклому й ховзькому терені грища, в тяжких умовинах атмосферичних та ще тяжчих умовинах психічної атмосфери, що її створювала розфанатизована самбірська публика, — заслугову на окреме підкреслення.

Вірна своїй тактиці „Корона“ припускає в перших 16 хвилинах штурм у напрямі воріт „Сяну“. „Сян“ приймає цю тактику й обмежується майже виключно до дефензиви, яку переводить з великою дозою вмілости, спокою і щастя. Після 16 хвилин темпо атак „Корони“ слабне; „Сян“ починає атакувати і вже в 19 хв. добуває зі стрілу Партики перші ворота. Гра вирівнюється й одночасно загострюється. Кілька небезпечних роґів і вільних до „Сяну“, стріляних Штаерманом, воротар „Сяну“ боронить з бравурою і в прекрасному стилі. Черґова серія атак „Сяну“ доводить до здобуття других воріт зі стрілу Федоровича II, при помочі Партики й Біницького. З ближче невідомих причин суддя не признає цих воріт. На початку другої половини має „Корона“ двічі можливість вирівняти, а „Сян“ підвищити вислід. Ці можливості ліквідує в останній хвилині оборона одної і другої дружини, будьто марнує напад нецільними стрілами. Щойно в 62 хв. випущений Дигдалевичем Турко добуває далеким приземним стрілом другі (чи пак треті) ворота для „Сяну“. „Корона“, що весь час грала брутально, чіпляється, не без впливу публики, тактики фізичного ліквідування поодиноких змагунів „Сяну“. Однак жертвою цієї тактики паде вона сама. Суддя виключає з грища лівокрилового „Корони“. Грачі „Корони“ під проводом Штаермана і розфанатизована публика відповідають бурею криків і визовів у бік судді, намагаючись стероризувати його. Жертвою того терору паде в 73 хв. змагун „Сяну“ Федорович II, якого суддя виключає без причини з грища (мабуть для рівноваги — Примітка складача). Одначе це не вспокоює ані грачів „Корони“, ані публики. Змагання приймають характер крикливо-вокальної імпрези, яка тревае без перерви до кінця розгривки. Під таким акомпаніментом диктує суддя на 10 хв. перед кінцем змагань одного карного до „Сяну“, що його не використовує „Корона“ (Барбарський перестріляє), а в 7. хв. перед кінцем другого карного, що його перемінює Штаерман в одинокі почесні ворота для „Корони“.

„Сян“ виступив до змагань з „Короною“ з трьома резервовими, а саме: обидвома оборонцями й лівокриловим. У наслідку перемоги над „Короною“ опинився „Сян“ на першому місці в табелі дотеперішніх розгривок за мистецтво А-кляси Перемисько-Підкарпатської Округи, добуваючи у двох змаганнях на чужих грищах 4 пункти й відношення воріт 5:1.

ЦЬОГОРІЧНІ ЛІТНІ РОЗГРИВКИ „СЯНУ“ В КОШІВЦІ Й ВІДБИВАНЦІ.

В суботу 25. травня ц. р. зустрілися дружини кошівки й відбиванки „Сяну“ зі сильними дружинами Г. С. К. „Сянової Чайки“, відбуваючи на грищі Української Держ. Гімназії змагання тренінгового характеру. З огляду на те, що перед змаганнями „Сяну“ з „Сяновою Чайкою“ відбулися розгривки у спортових грах поміж репрезентаціями учениць та учнів нижчих кляс Української Держ. Гімназії та школи ім. М. Шашкевича, стали ці тренінгові змагання спортовою імпрезою у приявности значної скількости глядачів, головно учениць та учнів перемиських шкільних заведень та їхніх родичів.

У кошівці переміг „Сян“ — „Сянову Чайку“ у відношенні 31:12, натомість у відбиванці перемогла „Сянова Чайка“ — „Сян“ у відношенні 2:1.

На маргінесі цих змагань годиться підкреслити, що секція спортових гор У. С. К. „Сян“ проявляє значну рухливість, маючи ок. 50 членів, у цьому 16 жінок. Жіночі дружини кошівки й відбиванки У. С. К. „Сян“ представляються дуже добре та будуть брати цього року участь у змаганнях за мистецтво Перемишля в спортових грах, з участю таких самих секцій усіх визначніших перемиських клюбів.

СПОРТОВЕ ЖИТТЯ СТАНИСЛАВОВА.

Пролом — Станиславовія 1:2 (0:1). Ворота для Пролому добув Куліба з гарного подання Деминчука. До прият. змагань з лідером станисл. А-кляси виступив Пролом у найсильнішім складі: Андрийшин I, Мокловнч, Андрийшин II, Гавриків III, Бриндзей, Чаплинський, Деминчук, Коровайчук I, Керемкевич, Якібчук I і Куліба. Змагання ці програв Пролом зовсім незаслужено, маючи весь час велику перевагу, що наглядно показується у відношенні роґів 9:2 для Пролому. Лише „пех“, а передовсім брак рішучого стрілу у трійки нападу не позволив перевагу удокументувати. В Проломі грали всі добре, найслабше може Коровайчук, який дуже скоро знесилюється і цим псує гру. — По минулонедільній виграній Пролому з Гіркою 2:0 ця незначна й незаслужена програна зі Станиславовією висуває Пролом усеж таки в ряди найкращих дружин станисл. округи. Тут слід зазначити рівночасно, що перед Проломом ще багато праці, бо майже всім грачам бракує старту й фіз. кондиції, що можна надробити лиш солідним і раціональним тренінгом, якого досі, на жаль, Проломові бракує.

Бельведер — Ямниця 2:2 (0:2). (Мист.). Змагання закінчилися неприємними авантурами внаслідок усунення з грища аж 4 грачів. Сама гра мало цікава й хаотична. Суддював незле п. Клюнь, мусить тільки вистерігатися непотрібних дискусій з грачами.

У. С. К. — Отинія 6:0 (6:0). (Мист.). Певна й заслужена виграна У. С. К-у, який краще пристосувався до болотнистого терену. **Б. Л.**

ЧЕРНІВЦІ. МУНЧІТОР — ДОВБУШ 2:0.

Знову програна Довбуша у змаганнях за мистецтво Буковини.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

Д-р Осип Назарук: ВИБІР ЗВАННЯ. Накладом Української Католицької Органі„ації. Стор. 80, ф. 16-о.

25-ЛІТТЯ УКРАЇНСЬКОГО ЛІКАРСЬКОГО ТОВАРИСТВА І МЕДИЧНОЇ ГРОМАДИ. Львів 1935 Стор. 134, ф. 4-о. Зміст: О. Козакевич: Як повстало наше лікарське товариство. І. Горбачевський: З моїх споминів. Т. Е. Бурачинський: Лікарська комісія Наук. Т-ва ім Шевченка. Ю. Кордюк: Історія У. Л. Т. за 25 літ істнування. Спис голов У. Л. Т. Спис членів У. Л. Т. Е. Кобринський: Українці-лікарі на Буковині. А. Т. Кібзей: Українські лікарі в Америці. Б. О.: Свідомі завдання. Л. З. Беч: Начерк історії Медичної Громади. Спис голов Медичної Громади. Б. О.: З історії „Білої Палати". В. Кархут: Буйні дні. І. Гнідець, Б. Олесницький: Культурно-освітні змагання Медичної Громади. Л. З. Беч: Бібліотека Медичної Громади. Ю. Т.: Товариське життя в Медичній Громаді. Р. Копач! Медики в українському тіловиховному русі. В. Щуровський: Лікарі і медики у визвольній війні. Спис лікарів і медиків учасників визвольної війни.

ЖУРНАЛИ.

ЗВІДОМЛЕННЯ З ДІЯЛЬНОСТИ ТА ЗАМКНЕННЯ РАХУНКІВ за 1934 рік „Карпатія" Товариство Взаїмних Обезпечень на життя у Львові. Ст. 18, ф. 4-о.

ГОСПОДАРСЬКО-КООПЕРАТИВНИЙ ЧАСОПИС. Львів, неділя 26. травня 1935. Р. XV. Ч. 21.

ВІДРОДЖЕННЯ, ілюстрований журнал українського протиалькогольного й протинікотинного руху. Львів, травень — червень 1935. Р. VIII. Ч. 5—6.

ЛІКАРСЬКИЙ ВІСНИК, орган Лікарської Комісії Наук. Т-ва ім. Шевченка і Українського Лікарського Товариства у Львові. Львів, 1. квітня 1935. Р. XIII. ч. 2. Зміст: Т. Бурачинський: Новітні погляди в науці про пістрика. Ю. Добриловський: Шкурові зміни як прояв чинности жіночих полових органів. І. Ортинський: Dermatitis herpetiformis Duhring. Р. Осінчук: Короткий перегляд і казуїстика хронічних суглобових захорувань при купальниному лікуванні в Черчі. Загальні Збори У. Л. Т. Хроніка сходин У. Л. Т. Посмертні згадки. Кооператива „Лікарська Самопоміч". З медичної преси. Новинки.

SLOVANSKY PREHLED, sbornik pro poznavani politickeho zivota slovanskych statu a narodu. Praha, kveten 1935. Cis. 5. R. XXVII.

PŁOMYK, tygodnik, dla dzieci i młodzieży. Warszawa 27. maja 1935. R. 19. № 37.

PŁOMYCZEK, tygodnik dla młodszych dzieci. Warszawa 27. maja 1935. R. 19. № 37.

——o——

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Великий Міський Театр.

Середа, 29. V. год. 7·30 веч. „Студентка".

Четвер, 30. V. год. 7·30 веч. „Студентка".

Театр Ріжнородностей.

Середа, 29. V. год. 7·30 веч. „Перша песа Фанні".

Четвер, 30. V. год. 7·30 веч. „Перша песа Фанні".

Кіна.

АДРІЯ: „Распутін — злий дух Росії".

АПОЛЬО: „Не хочу знати хто ти".

АТЛЯНТИК: „Хлопці з пл. Зброї" (на осн. Фр. Мольнара).

ВАНДА: „Ніч кохання" та „Небесні стахи".

ГРАЖИНА: „Азбука кохання".

КАСІНО: „Шукачі золота".

КОЛІСЕИ: „Надя", та ревія „Цвітучі бози".

КОПЕРНИК: „Катюша" (Анна Стен).

МАРУСЕНЬКА: „Жид Зіс" (Конрад Файт).

МІРАЖ: „Під твою оборону".

МУЗА: „Людина, що продала голову".

ПАКС: „Голгофта".

ПАЛЯСІ „Капітан Коркоран" (Власта Буріян).

ПАН: „Молодий ліс".

РАЙ: „Антко поліцмайстер" (Линша).

СВІТ: „Нана", „Серце волоцюги".

СОНЦЕ: „Людина - малпа", ревія „100 відсотків для вас".

СТИЛЕВЕ: „Ремо-Сатан" (Тигр-убийник) і ревія „У темпі вальса".

УТІХА: „Чортівський ковбой" і ревія.

ХИМЕРА: „Дівча з хмар" (Хозе Мохіка).

Закордонне радіо.

Середа, 29. травня 1935.

Відень (506,8) 16·35 Твори Г. Ендерса й Г. Гофмана (Сантера сопр.), 19·35 Концерт, 21·00 Віденська музика, спів, **Мор. Острава** (269,5) 18·10 Пісні, **Прага** (470,2) 10·15 Сальон. концерт, 19·25 Дуети на гармоніях, 20·00 Нар. пісні в укл. Новотного, **Париж** (1648) 17·45 Всячина, 21·05 Літер. авд., 23·35 Танк. музика, **Білгород** (437,3) 20·00 „Дівча з Голяндії" оп. Кальмана, **Берлін** (356,7) 12·30, 20·45 Концерт, 18·00 Музика, спів, **Франкфурт** (251) 16·00 Пісні, 24·00 Солісти (муз., спів), **Кенігсвустергавзен** (1571) 17·50 Пісні Шумана й Раша, **Ляйпціг** (382,2) 13·15 Інстр. група, 16·00 Давня форт. музика, 20·15 Вок. вечір, **Мінхен** (405,4) 13·15, 15·20 Спів, 16·10 Соната на альт. і форт. а-дур Юона, 21·00 Твори Р. Штравса, **Бресляв** (315,8) 16·00 Форт. твори Баха, 21·10 Пісні Бетовена, Шуберта, Шумана, Вольфа (Гайдерсбах сопр.), **Будапешт** (550,5) 17·30 Скрипка, 19·40 Концерт оп. орх., 21·30 Ци. музика, **Міляно** (221,1) 11·30 13·05 Легка музика, 20·55 Симф. концерт, **Рим** (420,8) 17·05 Легка музика, 20·55 Вечір грецької пісні.

Четвер, 30. травня 1935.

Відень (506,8) 10·20, 17·00, 0·15 Спів, музика, 12·00 Симф. концерт, 15·30 Камер. музика, 18·35 Пробоєвики, 21·00 „Норма" оп. Белінія (трансм. із Фльоренції), **Кошиці** (259,1) 17·30 Жарт і гумор у слов. пісні, **Прага** (470,2) 9·30 Рел. пісні, 19·05 Військ. орх., **Париж** (1648) 16·45 „Хорий з уроєння" ком. Мольєра в вик. арт. „Одеону", 20·45 Симф. концерт, **Берлін** (356,7) 14·15 Солісти, 19·00 Весн. танці й пісні, 20·00 Коли співає солов'ейко вес. муз. авд., **Кенігсвустергвазен** (1571) 11·30 Квартет оп. 18 а-дур Бетовена, 18·30 Вес. музика, **Кельн** (455,9) 16·00 Муз.-вок. концерт, **Ляйпціг** (382,2) 18·10 Спів, цитра, **Будапешт** (550,5) 17·35 Танк. музика, 18·50 Мадярські пісні в супр. циг. орх., 21·50 Військ. орх., **Міляно** (221,1) 11·30, 13·05, 19·15 Легка й танк. музика, 17·05 Вок. концерт, **Рим** (420,8) 17·05 „Казамія" оп. Пієтрія.

Львівське радіо.

Середа, 29. травня 1935.

6·30 Ранішня авд., 7·50 Практ. вказівки, 8·00 Авд. для шкіл, 8·05 Авд. для новобранців, 11·57 Сиґнал часу, 12·03 Метеорольоґічні вістки, 12·05 Музика з гр. пл., 12·50 Хвилинка для жінок, 12·55 Полудн. денник, 13·05 Музика з гр пл., 13·55 Експорт, 15·35 Біржа, 15·45 Секстет, 16·05 Весна в Мазовецькій низині, 16·35 Жіночі справи в міжнар. організаціях праці, 16·50 Музика з гр. пл., 17·00 Здобутки суч. зоольоґії, 17·15 Суч. російська музика на еміґрації з гр. пл., 18·00 Вок. терцети в супр. фортепяну, 18·15 Театр Уяви: „Перстень великої дами" Кипр. Норвіда, 18·30 Техн. скринька, 18·40 Сільва рерум, мист. життя, 18·45 Музика з гр, пл., 19·15 Прогулька до Сх. Прусії, 19·25 19·29 Спорт. вістки, 19·35 Сп. ресіталь, Шимоновича (тенор), 19·50 Акт. фейл., 20·00 Музика з гр. пл., 20·15 Каспровичівський вечір, 20·45 Веч. денник, 20·55 Як працюємо, 21·00 Шопенівський концерт, 21·30 Репитації творів Г. Балька, 21·40 Л. М. Ружицький: Рапсодія д-моль оп. 33, 22·00 Реклям. концерт, 22·15 Концерт орхестри.

Четвер, 30. травня 1935.

9·00 Ранішня авд., 10·00 Богослуження, гр. пл., 11·57 Сиґнал часу, 12·03 Метеор. вістки, 12·05 Театр. і кіновий огляд, Сільва рерум, 12·15 Муз. поранок; Театр Уяви! „Яків Ясінський" Авд. Міцкевича, 14·00 Музика з гр. пл., 15·45 Гутірка у фр. мові, 16·00 Весна на Поліссі, 16·30 Концерт орх., 16·50 Фейлєтон, 17·00 Форт. ресіталь, 17·30 Авд. для дітей „Наші клопоти із стінною газеткою, 17·50 Спорт. порадник, 18·00 Концерт солістів (муз., сп.), 18·00 Резерва, 18·45 Література в сусп. службі, 19·08 Музика з гр. пл., 19·45 Життя на Віслі, 20·00 Концерт орх., 21·00 Театр. Уяви: Місто Санта Круз, 21·30 Музика з гр. пл., 21·35 Акт. фейлєтон, 21·45, 21·47, 22·00 Спорт. вістки, 22·05 Реклям. концерт, 22·15 Концерт симф. орх., 23·05 Концерт малої орх.

ПРОСИМО КУПУВАТИ ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЯКІ ОГОЛОШУЮТЬСЯ В НАШОМУ ЧАСОПИСІ ТА ПРОСИМО ПОКЛИКУВАТИСЬ НА ОГОЛОШЕННЯ.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Долар у Львові у приватних оборотах 5·30—5·35 зол.

Нім. марка 1·72—1·78, фр. франки 34·90—35·00, шв. франки 171·50—171·85, фунти стерлінґи 25·90—26·20, австр. шілінґи 98·00 — 101, чеські корони 22·00—22·25, рум. леви 30·00—32·00, ліри 42·00—44·00.

Золото: Доляри 9·13—9·18, Франки фр. 34·80—35·60, Дукати 83·00—84·00, Корони 37·00—37·50, Рублі 4·75 — 4·85. 1 гр. зол. 5·924.

Срібло: Корони австр. 0·34, Рублі 1·50, Фльорени 0·85, 1 гр ср. 0·07—0·08.

Заставні листи.

4 1/2 проц. дол. Т. К. З. 43·00—44·00, 5 проц. дол. Б. Г. 51·00—53·00, 4 проц. Зол. Б. Г. 43·00—44·50, 4 1/2 проц. Зол. Б. Г. 46·00—48·00, 4 1/2 проц. Ком. Б. Кр. 52·00—55·00, 4 проц. Б. Г. К. 61·00—64·00, 4 1/2 проц. Б. Г. К. 62·00—65·00, 4 проц. позичка м. Львова 46·00—47·50.

Премійки.

Долярівки 52·00 — 53·50, Інвестиційна 104·00—107·50, Будівельна 42·00—44·00.

ЗБІЖЕ.

Ціни парітас Підволочиська льоко Львів

	від – до	від – до
Пшениця однорц.	18·25—18·50	19·50—19·75
Пшениця збірна	17·25—17·50	18·50—18·75
Жито одноціле	14·75—15·00	16·75—17·00
Жито збірне	14·25—14·50	16·25—16·50
Ячмінь одноцілий	13·50—13·75	
Ячмінь на мливо	13·00—13·25	15·00—15·25
Овес од. незам.	17·00—17·75	19·25—19·75
Овес од. легко зам.	16·50—16·75	18·75—19·00
Овес зб. легко зам.	16·00—16·25	18·25—18·50
Овес одноціл. зам.	15·75—16·00	18·00—18·25
Овес збірн. зам.	15·25—15·75	17·50—18·00
Гречка на мливо	17·00—17·25	
Крупи гречані	29·00—31·00	
Просо краєве	23·00—24·00	

Інші курси незмінені.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що ціни на масло не ставить з приводу вичікуючої тенденції; в дні 28. травня ц. р. кооперативам платив за:

	льоко Львів.
1 л. молока	0·15 зол.
1 л. сметани	0·70 „
1 к. нень	2·35—2·40 „

Пастеризоване молоко з доставою до дому у Львові 1 літра 24 сот.

Тенденція на масло вичікуюча, на молоко і сметану вдержана, на яйця сильна.

Маслосоюз повідомляє, що від 28. V. ц. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, льоко подвіря птахомясарні „М. С." у Львові, (вул. Декерта ч. 4):

Курята від 40 дкг.	за 1 кг.	1·50 зол.
Мол. однор. кури І. кл.	„	0·90 „
Старі кури	„	0·80 „
Пантарки	„	1·50 „

Птицю приймає в скількості визначеного приділу для кожного доставця.

Когутів, качок, гусей, індичок та індиків з огляду на кінець сезону не приймає.

ПОДЯКА.

Вважаю своїм щирим і глибоким обовязком подякувати всім, що підчас моєї довгої недуги опікувались мною і допомагали мені, а саме Вп. П. д-р Е. Дурделлі, д-р Т. Бурачинському, д-р Софії Панькевич і д-р Штайнові за їх щиру та безкорисну лікарську поміч, Вп. апт. Терлецькому за ліки, зокрема д-р П. Цимбалістові. що із подивугідною терпеливістю довгими тижнями доглядав мене та якому головно завдячую своє видужання. Дякую теж за проявлені докази прихильности Вп. Н. Нижанковським і М. Лотоцьким, п. В. Вічковській, О. Залозецькій, д-р Ст. Федакові, д-р Ю. Савчакові, Р. Купчинському, дир. Ю. Шепаровичеві, крім цього установам і товариствам: редакції „Діла", клюбові „Нової Хати", „Кооперативі Український Театр", громадянству м. Городок Ягайлонський і всім тим, що у важких хвилинах не забували за мене.

Л. Кривіцька.

„Діло" і „Неділя" в Познані.

Читачам наших часописів у Познанщині подаємо до відома, що „Діло" і „Неділю" можна дістати у таких кіосках в Познані:

1) Брунон Подольскі, бюро щоденників, За Брамков 7.
2) Ріг Фоша і Снядецьких.
3) Міст Театральний.
4) Перацкого ч. 13.
5) Перацкого ч. 16.
6) 27. грудня ч. 7.
7) Вяздова, напроти замку.
8) Вул. Нова при Музею, ріг Марцінковського.
9) Вул. Нова в брамі готелю Базар.

ОПОВІСТКИ.

Філія Союзу Українок повідомляє, що в четвер 30. ц. м. в год. 18-ій в домівці С. У. при вул. Сикстуській ч. 44 відбудеться реферат д-р Стефанії Туркевич Лісовської п. з. „Наставлення слухача до сучасної музики". 1617

Дирекція гімназії СС. Василіянок у Львові (вул. Длуґоша 17 а), яка істнує від 29 літ, подає цим до відома, що в шк. р. 1935/36 буде мати в себе так. кляси: а) І., ІІ. і ІІІ. клясу гімназії нового типу, до яких зголошення вже приймає; **оплата за шк. науку в тих клясах така сама, як у державних школах.** б) VI. і VII. клясу гімназії гуманістичного типу, в) VI., VII. і VIII. клясу давнього клясичного типу. Плян науки такий самий, як у державних школах. **Завдяки доборові учительських сил дає гімназія молоді вимагане знання і здорове виховання.** Вступні іспити до вищих кляс зачнуться 10. червня ц. р. При гімназії є Інститут, де учениці найдуть вигідне приміщення та фахову опіку. За Дирекцію гімназії: о. В. Лициняк. 1607 3—3

Звичайні Загальні Збори Філії Т-ва Просвіта у Коломиї відбудуться 9. червня 1935 р. в салі Українського Народнього Дому в год. 11-ій передпол. з таким денним порядком: 1) Отворення Зборів. 2) Відчитання протоколу з попередніх Загальних Зборів. 3) Звіт з діяльности Виділу за останній рік (секретаря, організаційний, скарбника, бібліотекаря і господаря). 4) Звіт контрольної комісії з внеском на ухвалення абсолюторії уступаючому Виділові. 5) Вибір нового Виділу, заступників і контрольної комісії. 6) Вибір делеґатів на Зїзд Головного Т-ва „Просвіта" у Львові, 7) Внески і запити. Колиб не було відповідного числа членів, Збори відбудуться того самого дня в год. 12-тій без огляду на число членів.

1615 Виділ.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

Ворохта, пансіон „Черемшина" (війля „Італія"), на горі, здалека від куряви, серед лісів, з прегарним видом. Вдома радіо, ситківка, саля. За зголошенням гістьми висилаємо коні. Сезон від 1. червня. — Зголошення: Наталя Семанюкова, Ворохта. 1588 3—3

Новітня робітня обуви Івана Івасівки при вул. Личаківській 18, виконує найновіші зразки мужеської, люксусової обуви, Спеціяльність ортопедична обува. 1580 11—30

Хто прийме на час вакацій ученицю „Труду" без матері і даху над головою. Ласкаві зголошення на адресу батька б. рахун. старшина УГА Іван Заремба, невилічимо хорий у міському заведенні, Львів, вул. Бідінських ч. 9. 2—3

Тренчкоти імпреґновані жіночі, мужеські, дитячі, найдешевше джерело „Паліюм", Гетманська 22, побіч музею. 6—7

Шукаю на час літніх ферій заняття без винагороди, знаю куховарство, кравецтво і білизнярство, можу виручити в господарці на приходстві, занятися дітьми чи хорим. Зголошення до Адміністрації під „Працьовита". 1619

Оголошуйтеся в найстаршім укр. щоденнику „ДІЛО"!

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО".

Розмір часопису: 3 текстові шпальти і 4 оголошеневі шпальти.

1 мм. одношпальтовий або його місце в рубриці оголошень . . . . . зол. 0.35
1 „ одношпальтовий в тексті і новинках „ 0·60
„ на першій сторінці . „ 0·80

Дрібні оголошення від слова:
матримоніяльні і приват. кореспонденція по зол. 0.15
купно, продаж, винаєм і т. п. . . . . „ 0·10
шукаючі праці . . . . „ 0·07
слова товстим друком подвійно.

Остання сторінка 1/1 . . . . . . зол. 480·—
„ „ 1/2 . . . . . . „ 250·—
„ „ 1/4 . . . . . . „ 130·—
„ „ 1/8 . . . . . . „ 70·—

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів. Ринок 10.